

ΣτΕ 1101/2019

ΤΜΗΜΑ Δ΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 19 Ιουνίου 2018, με την εξής σύνθεση: Αικ. Χριστοφορίδου, Σύμβουλος της Επικρατείας, Προεδρεύουσα, σε αναπλήρωση του Προέδρου του Τμήματος, που είχε κώλυμα, Β. Κίντζιου, Χρ. Σιταρά, Σύμβουλοι, Χρ. Μπολόφη, Δ. Μαυροπόδη, Πάρεδροι. Γραμματέας η Μ. Τσαπαρδώνη.

Για να δικάσει την από 2 Οκτωβρίου 2016 έφεση:

της ..... του ....., κατοίκου Τοπικής Κοινότητας ..... Δήμου ..... Περιφερειακής Ενότητας Φλώρινας, η οποία παρέστη με τον δικηγόρο Θεόδωρο Μαυρίδη (Α.Μ. 4957 Δ.Σ. Θεσ/νίκης), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά των: 1. Δήμου ..... Ν. Φλώρινας, ο οποίος παρέστη με τον δικηγόρο Αντώνιο Νεδελκόπουλο (Α.Μ. 1745 Δ.Σ. Θεσ/νίκης), που τον διόρισε με πληρεξούσιο και με απόφαση της Οικονομικής του Επιτροπής και 2. ..... του ....., κατοίκου Τοπικής Κοινότητας ..... Δήμου ..... Περιφερειακής Ενότητας Φλώρινας, η οποία παρέστη με τη δικηγόρο Μαρία Θερμογιάννη (Α.Μ. 23676), που τη διόρισε με πληρεξούσιο,

και κατά της υπ' αριθμ. 740/2016 αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης.

Οι πληρεξούσιοι των διαδίκων δήλωσαν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 21 του Κανονισμού Λειτουργίας του Δικαστηρίου, ότι δεν θα αγορεύσουν.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως της εισηγήτριας, Παρέδρου Χρ. Μπολόφη.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου
κ α ι

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινομένης εφέσεως καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (2547977, 3084974, 1415689/2016 ειδικά γραμμάτια παραβόλου, σειράς Α').

2. Επειδή, με την έφεση αυτή ζητείται η εξαφάνιση της αποφάσεως 740/2016 του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης, με την οποία απορρίφθηκε αίτηση ακυρώσεως της ήδη εκκαλούσας κατά: α) της 9717/1.6.2011 πράξεως του Αντιδημάρχου ....., με την οποία απορρίφθηκε αίτηση της εκκαλούσας περί ανακλήσεως της ...../30.1.2007 βεβαιώσεως μόνιμης κατοικίας, που είχε χορηγηθεί στην δεύτερη εκ των εφεσιβλήτων .....- παρεμβάσα ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου - από τον Δήμο ..... (και ήδη Δήμο .....), και β) της ως άνω ...../30.1.2007 βεβαιώσεως μόνιμης κατοικίας.

3. Επειδή, ο Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3463/2006 (Α' 114), ορίζει στα άρθρα 75 και 279 τα ακόλουθα: «Οι Δήμοι και οι Κοινότητες ασκούν, σε τοπικό επίπεδο, κρατικού χαρακτήρα αρμοδιότητες, οι οποίες τους έχουν ανατεθεί για την καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών, σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία. Οι αρμοδιότητες αυτές είναι, ειδικότερα, οι ακόλουθες: 1. ... 9. Η χορήγηση βεβαίωσης μόνιμης κατοικίας. 10. ...» (άρθρο 75 παρ. II). «Η ιδιότητα μόνιμου κατοίκου, όπου αυτή απαιτείται, βεβαιώνεται από τον Δήμαρχο ή τον Πρόεδρο της Κοινότητας. Η οικεία βεβαίωση χορηγείται εφόσον προκύπτει πραγματική εγκατάσταση στο Δήμο ή στην Κοινότητα, που αποδεικνύεται με την υποβολή από τον ενδιαφερόμενο απόδειξης λογαριασμού Δ.Ε.Κ.Ο. ή αντιγράφου εκκαθαριστικού της οικείας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (Δ.Ο.Υ.). Εάν, αιτιολογημένως, η ιδιότητα του μόνιμου κατοίκου δεν μπορεί να αποδειχθεί από τα ανωτέρω δικαιολογητικά, αποδεικνύεται από τον ενδιαφερόμενο με κάθε άλλο πρόσφορο αποδεικτικό μέσο. Η υπεύθυνη δήλωση του ενδιαφερόμενου δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως μοναδικό αποδεικτικό μέσο. Σε κάθε περίπτωση ο Δήμαρχος δύναται να αρνηθεί τη χορήγηση της βεβαίωσης με παράθεση ειδικής αιτιολογίας» (άρθρο 279).

4. Επειδή, εξάλλου, στο άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 702/1977 (Α' 268), όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 47 παρ. 1 του ν. 3900/2010 (Α' 213), ορίζονται τα ακόλουθα: «Στην αρμοδιότητα του

τριμελούς διοικητικού εφετείου υπάγεται η εκδίκαση αιτήσεων ακυρώσεως ατομικών πράξεων διοικητικών αρχών που αφορούν: ... ια) την εφαρμογή της νομοθεσίας περί Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, πλην εκείνων που ανάγονται στην οργάνωση και λειτουργία των υπηρεσιών τους, οι οποίες παραμένουν στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας. Δεν θίγονται οι διατάξεις, με τις οποίες διαφορές από την εφαρμογή της νομοθεσίας περί Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης έχουν ήδη υπαχθεί στην αρμοδιότητα του διοικητικού πρωτοδικείου ως διαφορές ουσίας, ιβ) ...». Περαιτέρω, στο άρθρο 5Α του ίδιου ως άνω ν. 702/1977, το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 3 του ν. 2944/2001 (Α' 222), όπως αντικαταστάθηκε, τελικώς, με το άρθρο 47 παρ. 3 του ν. 3900/2010, ορίζονται τα εξής: «Οι αποφάσεις των διοικητικών εφετείων που εκδίδονται επί των διαφορών των περιπτώσεων α', β', γ', δ', ε', ια' και ιγ' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου δεν υπόκεινται σε έφεση».

5. Επειδή, από την ανωτέρω διάταξη της περιπτώσεως ια της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 702/1977, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 47 παρ. 1 του ν. 3900/2010, συνάγεται ότι οι αιτήσεις ακυρώσεως κατά διοικητικών πράξεων που αφορούν την εφαρμογή των περί βεβαίωσης μόνιμης κατοικίας διατάξεων, εντάσσονται στη νομοθεσία περί Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως (ΟΤΑ), υπάγονται δε πλέον στην αρμοδιότητα των διοικητικών εφετείων (ΣτΕ 3159/2017, ΣτΕ 74/2018, 381/2015, 2328-32/2013 σε συμβούλιο, πρβλ. επίσης ΣτΕ 2258/2011 7μ.). Περαιτέρω, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 5Α του ν. 702/1977, όπως αντικαταστάθηκε τελικώς με το άρθρο 47 παρ. 3 του ν. 3900/2010, οι αποφάσεις των διοικητικών εφετείων που εκδίδονται, πλην άλλων, επί των ανωτέρω διαφορών της περιπτώσεως ια της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 702/1977, οι οποίες αφορούν την εφαρμογή της νομοθεσίας περί ΟΤΑ, δεν υπόκεινται σε έφεση (ΣτΕ 2258/2011, σκ. 7).

6. Επειδή, εν προκειμένω, η εκκαλουμένη απόφαση εκδόθηκε, κατά τα εκτεθέντα στις σκέψεις 2 και 3, επί διαφοράς, η οποία αφορά τη χορήγηση βεβαίωσης μόνιμης κατοικίας, δηλαδή επί διαφοράς σχετικής με την εφαρμογή της νομοθεσίας περί ΟΤΑ, η οποία εμπίπτει στην περ. ια της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 702/1977, όπως η διάταξη αυτή συμπληρώθηκε με το άρθρο 47 παρ. 1 του ν. 3900/2010. Επομένως, η εκκαλουμένη απόφαση δεν υπέκειτο σε έφεση, σύμφωνα με τον καθιερούμενο με το άρθρο 5Α του ν. 702/1977 κανόνα, όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε τελικώς με το άρθρο 47 παρ. 3 του ν. 3900/2010. Κατόπιν τούτων, εφόσον η εκκαλουμένη απόφαση ήταν ανέκκλητη, η κρινόμενη έφεση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Απορρίπτει την έφεση.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.

Επιβάλλει στην εκκαλούσα τη δικαστική δαπάνη του Δήμου ....., η οποία ανέρχεται στο ποσό των τετρακοσίων εξήντα (460) ευρώ, και της ....., η οποία ανέρχεται στο ποσό των τετρακοσίων εξήντα (460) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 11 Απριλίου 2019

Η Προεδρεύουσα Σύμβουλος

Η Γραμματέας

Αικ. Χριστοφορίδου

Μ. Τσαπαρδώνη

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 11ης Ιουνίου 2019.

Η Πρόεδρος του Δ' Τμήματος

Η Γραμματέας

Μ. Καραμανώφ

Ι. Παπαχαραλάμπους